

Número 563 - 8 desembre 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural - Any XII

la veu

de Benicarló

CSN
televisió

**el CD BENICARLÓ estrena
camp de gespa artificial**

**El Benicarló Onda Urbana
aconsegueix amb patiment la
seua segona Copa Generalitat**

**Els comerciants tractaran de seduir
amb una campanya de Nadal**

Entrevista: Marcelino Domingo

Els comerciants tractaran de seduir amb una campanya de Nadal els clients per tractar d'arrodonir una tardor marcada per la calor

text REDACCIÓ

Les botigues de Benicarló, agrupats entorn a la Unió de Comerços, han iniciat aquesta mateixa setmana la Ruta 100 de Cent, una campanya nadalenca per tractar d'animar les vendes en un any de poca alegria en les compres. Les temperatures han estat altes i per tant la gent ni s'ha plantejat traure la roba d'hivern o adquirir nous complements. La dràstica baixada de les temperatures de dimecres passat i la força del vent poden haver marcat el punt d'inflexió. Els comerciants estan a l'espera de l'arribada del fred, tot i que això tampoc és garantia de vendes, ja que la gent i les modes son molt capritxoses.

Darrere del poc consum més que la calor, es troba també l'endeutament de les famílies, ja que l'augment dels tipus d'interès ha provocat com sempre que la gent retalle en aquelles despeses que no son les fixes, hipoteca, cotxe o altres de primera necessitat i aplique restriccions sobre l'oci, la roba i els complements. És aquesta la visió de molts comerciants, explica Maria Lluïsa Martínez, presidenta de la Unió de Comerços.

Grans superfícies

A diferència del que pot semblar els comerços del casc històric de la població i del centre no han patit un daltabaix per l'obertura de grans superfícies comercials com El Corte Inglés o La Salera a Castelló i nous supermercats a la comarca "ans

al contrari, se n'han obert de nous i això ho explica tot". "Sempre n'hi ha hagut de grans superfícies i el xicotet comerç s'ha defensat perquè les vendes de les tendes de les ciutats ofereixen una proximitat, tranquil·litat i garantia d'atenció personal que no ho poden oferir aquests altres comerços", explica Martínez. La representant dels comerciants fins i tot afegeix que la competència lleial «és bona», a diferència del que anomenen competència insana que fa descomptes quan no és època de rebaixes, el que a judici dels comerciants hauria d'estar més

“...fins ara a Benicarló s’ha treballat de portes endins”

ve de la pàgina anterior

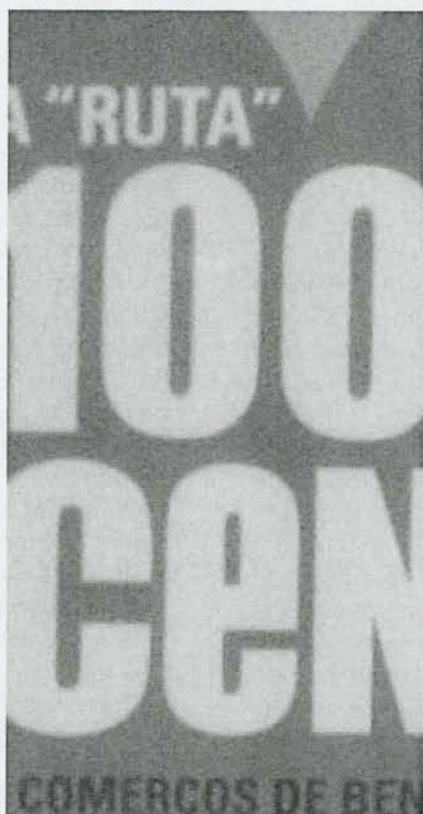
vigilat.

Manca d’unitat

No obstant des de els comerços troben a faltar més unitat al sector. “Fins ara a Benicarló s’ha treballat de portes endins i cal fer-ho cap a fora, perquè tot està canviant i cal treballar a nivell de comarca perquè mentre no existeix unitat hi ha qui se n’aprofita”, afegeix la presidenta de la Unió de Comerços.

Millorar l’atenció

D’altra banda altres aspectes necessaris passen per millorar el casc antic i la zona comercial, que mai ha estat atesa per part de les autoritats com caldria. Aquest ha estat un aspecte reiteradament reclamat als diferents alcaldes i regidors de Comerç. En els últims anys el centre s’ha degradat i abandonat. Hi ha poca llum pels carrers la qual cosa retrau a la gent a passejar per aquests carreres per a veure els aparadors. Els mateixos comerços davant d’aquesta situació tampoc encenen les llums, un fet que des de la Unió de Comerços veuen negatiu i per això apel·len a la

unitat de negocis, associació i ajuntament per tractar de reconduir aquesta situació entre els més de 600 comerços de diferents sectors de la localitat. En els últims anys el suport de l’administració local cap als comerciants ha anat millorant. “La veritat és que l’Ajuntament es

comporta”, explica Martínez “tot i que sempre en voldríem més perquè el comerç és el cor de la ciutat i si ens morim ens convertirem en una ciutat dormitori”, conclou.

10.000 euros per als millors clients

La Regidoria de Comerç i Mercats de Benicarló dona suport amb 5.000 euros la campanya de Nadal de la Unió de Comerços que aquest any duu per nom La Ruta 100 de Cent. Amb la campanya els comerciants volen obsequiar amb vals de compra per 100 euros als seus clients. El sorteig es realitzarà el 7 de gener i participen 110 comerços de la localitat. Per a participar serà necessari emplenar el tiquet de compra que li facilitarà el comerç i dipositar-lo en unes urnes. Els premis superaran els 10.000 euros. La passada edició va tenir molt bona acollida entre els venedors, que han repetit la campanya que comptarà amb borses especials i tanques mòbils explicant la campanya.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d’Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

REACCIONS AL PACTE

text VICENT COLL

Ja ha començat la traca, i de tots son conegudes les reaccions en cadena del PP al pacte EU-BLOC-VERDS. Reaccions, per altra banda, que entenc perfectament. El que ja no entenc tant son estes altres, extretes literalment d'algun fòrum d'opinió de la xarxa (L'Avanç i Valencianisme.com):

"ja m'agradaria veure a mi a l'empresari Morera (eixa titella de Pere Mayor, el defensor d'un pacte Bloc-UV) tenir una cinquena part de la honestedat i l'honradesa d'eixe patriota que es diu Agustí Cerdà, eixe home que ha defensat sempre el País Valencià (i que mai l'ha anomenat Comunitat Valenciana com altres empresaris regionalistes que ara van de progres). El Bloc va demanar "Agua para todos" en una determinada ocasió, però quan es va apuntar al carro de la progresia per treure benefici electoral ja que no es menjaven una rosca, va dir que volien un Xúquer Viu, amb la hipocresia que els caracteritza (jugant a la puta i a la ramoneta, com ens ténen acostumats), afirmant que Esquerra no havia fet res pel nostre riu... BLOC, SOU UNS HIPÒCRITES, COVARDS I MENTIDERS! D'ací a uns anys, per hipòcrites, ho predreu tot.

Un valencià (d'ESQUERRES I REPUBLICÀ)

"ets igual d'acomplexat que els blavers (supose que seras d'eixos que utilitza la bandera BLAVERA de NV, igual que el JJGAV). Si Esquerra no entra al pacte és per evitar l'oprobri i l'humiliació de ser el mamporrero del Bloc, eixa organització regionalista que volia pactar amb UV fa ben poc, que parla de "Comunitat Valenciana", que fa res demanava "Agua para todos", que no anava a les manifestacions nacionals i criticava als que anaven, que s'adreçava a la premsa en castellà i que feia (i fa) pactes municipals amb el PP. Adéu PP a la

Generalitat, però també adé Rita Barberà, Fabra i Díaz-Alperi. Esquerra té uns principis.

En definitiva, Esquerra es creu el País, el Bloc només es creu el seu cul, que vol salvar a tota costa, pactant amb EU (quan fa res els criticava per comunistes, com em deia un amic del Bloc). El Bloc només vol cadira, no un canvi al País Valencià."

"Al bloc cadap cop hi han més blavers i més regionalistes, és imposible que entren dintre d'Esquerra blavers! Esquerra és l'unica opció"

"Jo votaré Esquerra Republicana, la força més creixent i clara al País Valencià. M'agrada més la seua actitud q no el comportament vergonyant q han donat bloc i IU."

"Perquè el cap del BNV a la ciutat de València és ni més ni menys que Juan mansanet, que és un pijo-gilipolla-desgraciat total.

Un miserable en definitiva.

És a dir, allò més proper a un pepero que hom puga trobar."

"Doneu asco, però realment molt de asco. Cara de vergonya deurieu tindre els de Bloc per fer aquests fils a la desesperada incitant a no votar Esquerra, demostra el que veritablement sou. No sabeu jugar al joc de la política i us baseu en atacar el partit que us molesta, sou repugnants sinceraments, nose com els capos del Bloc i del Bloc Jove no tenen controlada la militància per evitar missatges com aquestos que l'únic que fan es posar en evidència votar el que voleu i com sou. Entrareu segur a les Corts, que més voleu? deixeu d'intoxicar i dir gilipoyaes porque sou imbècils perfuts. A les anteriors vaig votar al Bloc perquè hem semblava una opció segura però en aquestos 4 anys heu demostrat la vostra postura respecte Esquerra i hem sembla repulsiva, aquest any votaré Esquerra sense dubte, que us donen pel cul."

"Per tal de tenir unes quantes cadiretes, estos se les traguen com a punys."

ACTIVITATS CULTURALS

Dimecres, 13 de Desembre a les 20 h, presentació del llibre "A corazón abierto", de José Carlos Beltrán.

Dijous, 14 de Desembre, a les 19:30, entrega dels XVI premis de poesia Espinela Infantil, enguany amb la nova categoria de poesia visual.
Els actes tindran lloc al saló d'actes de la Caixa Rural.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Corre la veu que hi ha algun que altre municipal que va escampant pel poble quin ha de ser el perfil, les qualitats, que ha de tenir el polític responsable de la policia municipal. Suposem que el municipal, deu saber, que ara per ara els polítics els triem entre tots els electors i que el que li toca a un determinat grup de funcionaris, si és alt o alta, baixet o baixeta, simpàtic o simpàtica, només és qüestió de gustos.

Tots voldríem que a la fàbrica l'encarregat o encarregada fora del nostre gust, però a la nostra empresa l'encarregat l'ha ficat l'amo, i al poble, els polítics, els posem entre tots, millor dit, els que guanyen les eleccions i en aquest cas ha estat la suma PESOE + Bloc.

Aquesta va ser bona. A veure, bona perquè és per fer-se creus de les coses curioses que passen per aquest poble però, seriosa, per les conseqüències que hagués pogut tindre. L'altra setmana un cotxe al carrer Rei En Jaume, quasi arribant a la cruïlla amb el carrer Major, és va estavellar contra una façana saltant-se les pilones. El fet curiós radica en perquè se li va escapolar al conductor, el cotxe de les mans: segons contava el conductor, se li van embolicar els cordons de les sabates al pedals i, ni podia frenar, ni descelerar. Certament la cosa és de conya, perquè no ens enganyem, perfectament podria sortir al "vídeos de primera" i guanyar un premi, però, sort que no passava ningú per allí i que el conductor no sortís malmès. Ara ho podrà contar de manera divertida però li aconsellem que, altra vegada és faça un doble nus (o triple), als cordons de les sabates abans d'agafar el cotxe. O millor que és compre sabates sense cordons. Això sí, no faça peuetes ni es descalce.

I parlant de peus, molts són els que estan entropessant al carrer Ulldacona per l'estat lamentable en

que es troba. Entre les obres que hi ha, que no respecten res de res, omplint les voreres de pegots de formigó, panot trencat i tanques per tot arreu juntament amb els cotxes que creuen que aparcar damunt les mateixes voreres és el seu dret, últimament, segons ens han comentat alguns veïns, estan sortint a una mitjana de tres "agüetes i aguelets" (i d'altres que no ho són tant, també), per setmana, que donen amb els seus ossos al terra. Resultat, més d'un entortollit i algun que altre os trencat. Ara que s'ha ficat de moda això d'invertir en temes socials, que ja ens pareix bé, podrien crear una partida d'urbanisme "social", diguem-li així, destinada per aquests menesters. A veure, que és que com falten places als centres assistencials, les volen repartir amb els hospitals, que els toca replegar una bona part d'aquesta gent per les caigudes "evitables" que els envien des dels serveis d'urgències?

Després de l'allau de queixes que hem escoltat per les cagerades de gossos, que semblen una espècie, no en perill d'extinció precisament (com el musclo zebra), i que proliferen com bolets i que quasi ningú replega i que, diuen, donen tanta "bona sort" a qui les xafa, els tafaners llamcem una idea, per controlar aquesta descomposició canina: matricular els gossos o d'altres animals que els seus amos porten a passejar. Així, la policia podria controlar d'una vegada els energúmens "marranos", els amos, no els animals (encara que caldria ficar en dubte qui és qui), que deixen fer les

empastifades decoratives del carrers. Gos que agafen fent de les seues i amo que no arreplega la pasta, milta "que te crió". Veuriu quan ràpid s'acabaria la cosa. Ací ningú fa cas si no els rasquen la butxaca.

Un tafaner ens ha enviat aquesta missiva. "Vaig vore amb els meus ulls un rètol en el nou comerç que han inaugurat els xinesos al passeig marítim. Deia: "INAGULACIÓN" (sic), amb unes lletres immenses. Al dia següent ja ho havien canviat i i corregit, ara posava "INAGURACIÓN" (també sic). A aquests senyors dels comerços orientals els haurien de denunciar perquè, si ens encantem, ens ompliran el poble de pares noels escaladors i figuretes tretes de pel·lícules de terror, totes s'assemblen increïblement al "muñeco diabólico".

I parlant de rètols. Un altre de ben gran, d'obres de la Generalitat Valenciana, a la cruïlla entre la nostra població i la de més al sud, per la carretera vella, apareix indicant les obres d'adequació del nou vial BENICARLÓ-PENYISCOLA. A veure, que ha tornat altra vegada el blaverisme lingüístic o és que els senyors de la "Genialitat" (els haurem de dir així a partir d'ara), no tenen ni pajotera idea de quin és el topònim d'aquesta ciutat? Els enviarem una foto als de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua perquè els estiren les orelles als retoladors de torn. Tanta propaganda del valencià, a tants de llocs i ... I a La Veü, també. Enviarem la foto perquè ho veuen tots. I és que es que com el rètol només fa uns sis o set metres d'amplada, és veü de tan lluny que fa mal a la vista. Tant de mal fa, que el tafaner que us escriu, de poc, no s'estampa contra la paret de l'ensurt que va patir. Quina colla de burros.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 562

text EL LECTOR

El tema de la setmana, tot i estar dedicat íntegrament al fastigós urbanisme, té un puntet sarcàstic i un altre de putrefacte. La imaginació de la gent que defensa els seus interessos pot ser molt llarga, però mai tant com l'afany per guanyar diners i més diners. A l'ajuntament se li ha ofert un canvi de cromos: tu em deixes i jo et llevo un pes del damunt. No hi ha dubte que qui perdrà no només serà l'ajuntament, sinó que perdrà el poble en general. Estem destruint tot allò que hem viscut, que ens porta records de la nostra infantesa. Les cases velles –i no tan velles– deixen pas a modernes edificacions amb uns acabats de dubtosa qualitat que a poc a poc van esborrant la nostra memòria col·lectiva. Tot a canvi de diners. Ara s'han d'enderrocar les casetes de l'anomenada Barceloneta per tal de contruir un altre edifici singular, una espècie de façana litoral que el dia de demà ens protegirà de la primera embranzida del tsunami, perquè a la segona ja no arribarem. Un bloc d'onze alçades quan només es pot arribar a cinc? I què? De pitjors se n'han vist. A canvi tindrem restaurades les drassanes. Guanyem amb el canvi? No cal anar molt lluny del nostre poble per tal de constatar que les obres "altruistes" dels constructors-promotors sempre acaben afavorint els que han fet la inversió, és a dir, ells. Compromisos socials de milers d'euros que després han tornat als "altruistes" multiplicats per molt. Qualsevol despesa "social" es converteix, a la llarga o a la curta, en benefici empresarial. Si

és així com han de funcionar les coses a partir d'ara, més val que ens ho diguen i ens anirem fent a la idea de renunciar a tot i esperar una transformació absoluta del nostre territori per a major satisfacció dels "benefactors". Imaginem-nos l'escaillain del nostre poble des de la mar, els quatre o cinc edificis fent una pantalla fantàstica i una encisadora zona ombrívola mentre va queient la tarde. A la portada tenim una bona manera de fer-nos la idea de com podria quedar. Jo dic que no. No cal deure favors a ningú.

M'he quedat una mica neguitós perquè m'he quedat amb les ganes de saber d'on ve la relació entre el conseller de cultura i el pioner de la premsa local Palanques. Segons que he llegit, el conseller diu que fa molts anys que es coneixen. Si algú li ho va preguntar, m'agradaria saber-ho. També llegeixo que Fabra ha promès vuit mil euros als del Mabel, a vore si no s'han d'esperar tant com aquells que volien acabar no sé què d'una coberta i encara no els han arribat els diners que els van prometre en una febrada electoral.

M'he llegit allò que diuen els tafaners d'uns columnistes, que no sé ben bé a què es refereixen. Es tractarà de quintacolumnistes? M'he escorregut el cervell i no sé a quina mena de personatges es pot referir. No sé si és que hi ha algú que escriu per ahí que està en contra d'allò que defensen els

de Salvem la Tossa. No ho crec. Em sembla que no hi ha cap columnista local que pugui tenir interessos diferents dels que defensa aquesta associació. En cas contrari, només es podria tractar d'allò que s'anomena un llepante que vol estar del costat dels del capital a vore si pot treure alguna cosa. El cas és que la foto que acompanya la crònica setmanal dels tafaners és massa menuda i no he pogut distingir ningú. Em sembla.

No entenc la fixació dels del Bloc amb Esquerra Republicana. Coll, aprofitant l'anunci del pacte entre la formació nacionalista i Esquerra Unida Verds, llança una dura reprimenda als que no s'han unit al pacte, encara que deixa una porta oberta. Jo no opino res perquè sóc agnòstic, però potser no s'hauria de perdre mai el nord amb l'afany d'afegir vots d'altres. Suposo que no m'he explicat bé, però ja se sap que sóc agnòstic i no entenc de política. Jo només crec en Jaime Mundo.

He entrat a la pàgina que ens recomana la rata sense fils. Està molt bé, però només he pogut gaudir de les fotos. No sé anglès.

Una detinguda lectura de l'article de Pere Bausà posa al descobert la gran mentida que està perpetrant el pepegovern valencià amb tot això de l'aigua. Sense comentaris.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Geroni és molt més lleig al natural que a les fotos.

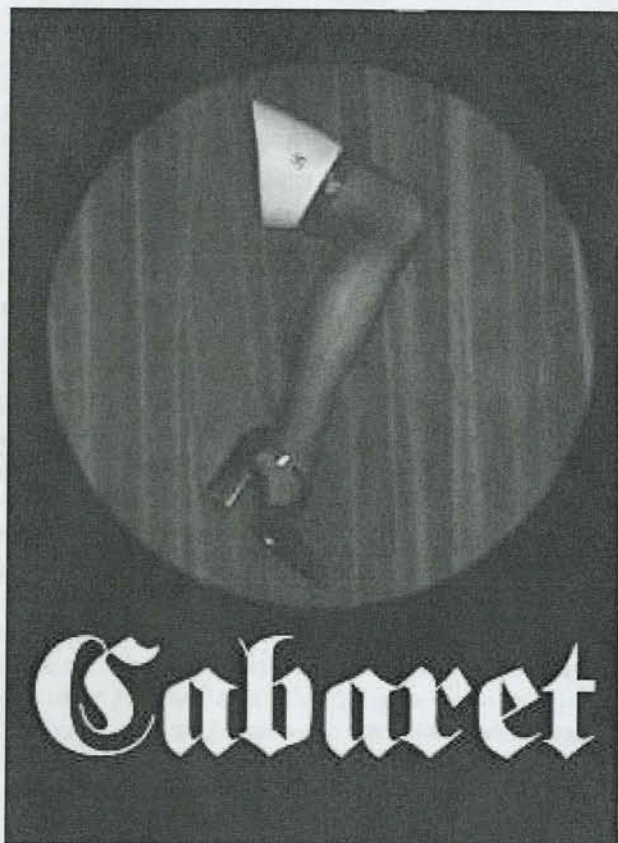
A vore qui és capaç de trobar alguna semblança entre la crònica del partit del Benicarló feta per un professional de la informació, i una altra feta per ... ?

Teatre de Guàrdia prepara "Adéu a Berlín", nova versió dramàtica del musical Cabaret

text REDACCIÓ

Des de fa dos mesos ja, els components del grup amateur Teatre de Guàrdia estan assajant un gran espectacle musical basat en el mític "Cabaret". L'obra, sota el títol de "Adéu a Berlín", constituirà l'espectacle número 21 d'aquesta companyia benicarlanda, motor teatral de la nostra comarca. Després del càsting realitzat al mes de setembre són 12 ballarins i cantants els nous components que s'han incorporat al grup, que també comptarà per a la posada en escena amb la participació de joves actors i actrius de L'Escalera i l'Escenari. A més, no es descarta que, pròximament, haja de fer-se una nova crida per a completar el repartiment d'una de les escenes més significatives de l'obra. Donat l'elevat nombre de participants, així com l'enorme complexitat i espectacularitat d'aquest nou muntatge, no hi ha dubte que "Adéu a Berlín" suposarà tota una fita en la història de Teatre de Guàrdia.

Aquesta nova versió, basada en la novel·la de Christopher Isherwood "Goodbye to Berlin", és obra de Josi Ganzenmüller, qui està sent ajudat en l'adreça per l'actriu Concha Jovaní. La batuta de la part musical corre a càrrec de Nuria Sánchez, qui també ha assumit el paper protagonista femení, interpretant a Sally Bowles. L'adreça coreogràfica és de Carlos Delshorts, qui compta amb la important col·laboració de Luis Caldés. Els assajos s'estan portant a terme en l'Escola de Teatre l'Escenari i en les instal·lacions del Club Madison. "Adéu a Berlín" conta, de forma magistral, la intensa vida d'uns personatges bastant marginals, d'una existència bastant desordenada, en

una fascinant ciutat amenaçada per l'horror que s'aproxima. Christopher Isherwood està considerat com un dels millors escriptors en llengua anglesa del segle XX. La novel·la perdura com un inestimable document sobre una ciutat i un poble que va claudicar davant el nazisme en flor.

Al Crist de la Mar

La Coral de la Gent Gran de Benicarló celebra el dia dels músics

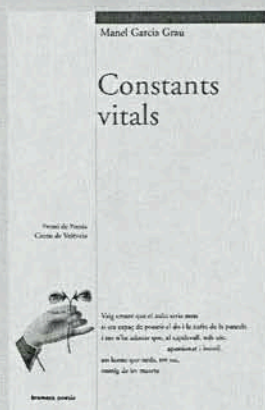
Seguint la tradició, el dia 22 de novembre la Coral Gent Gran va cantar en la missa celebrada en honor a Santa Cecília en l'església del Crist de la Mar. Entre el repertori que es va interpretar hi havia algunes peces noves, totes elles polifòniques. Després de la missa, els coralistes es van desplaçar fins al club de la Tercera Edat, on van degustar un aperitiu i van cantar animadament durant una bona estona.

Després d'aquesta celebració, els components de la formació ja han començat a preparar les cançons nadalenques per al concert que interpretaran el dia 15 de desembre a l'església del Crist de la Mar.

MISSATGE DE COMPROMÍS I ESPERANÇA

Llibres

text JOSEP MANEL SAN ABDÓN

MANEL GARCIA GRAU.
Constants vitals.
 Edicions Bromera.
 Alzira. 2006

El passat mes de juny ens deixava per sempre Manel Garcia Grau, i ara ens arriba el seu llibre pòstum *Constants vitals*, amb el que va guanyar el premi de poesia "Ciutat de València".

La paraula, un dels elements fonamentals en la seva poesia, és la gran protagonista d'aquest llibre, la paraula per a demanar amor, per a lliurar-se als demés, la paraula com a instrument per a manifestar el seu compromís en un "temps ermat per les claudicacions", com a vehicle per a manifestar la consciència i com a camí que orienta la vida.

El poemari és, així mateix, una reflexió sobre l'ofici de poeta, en el poema "Nuesa" expressa la seva passió per la poesia i la frustració que suposa, de vegades, no assolir els objectius somniats, però en "Secrets de sumari" ens instarà a no oblidar els valors de la poesia, com a veu del

poble, i com a mitjà que explica l'univers, a "Testimonis sota paraula" ens dirà que la poesia és el camí de recerca de la veritat, i a "Poema malferit" que la funció del poeta és preservar la memòria dels mots.

I això ens porta a dos dels poemes més emotius del llibre "La taula" i "Les llars habitades", en què el poeta es declara arrelat a la terra, manifesta l'amor als seus, recorda la llar dels seus avis i expressa que ell només és el pont que continua en una família i que escriu per continuar el verb que va heretar.

Com en els darrers llibres de Garcia Grau, en aquest és també ben present el compromís amb el ser humà i el seu crit contra la injustícia, així en el poema "L'escrivà assegut" se'ns diu que front a la recerca dels diners i el poder, hi ha la veu que recerca la llibertat, la pau i la revolució, és la veu del poeta. També farà un al·legat ple de ràbia contra els qui organitzen les guerres a "Apocalypse now, 2". Però malgrat tot el llibre és també un cant d'esperança, una reivindicació de la utopia com és pot llegir a "Algú camina, encara, pels dominis d'utopia".

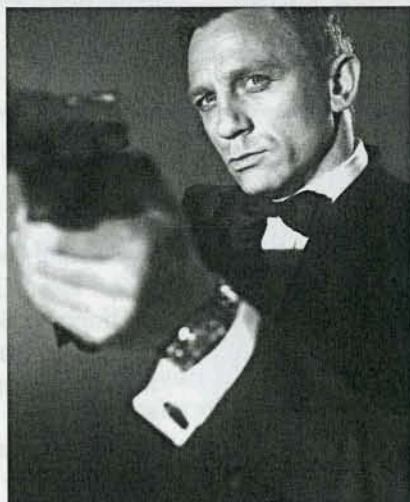
Amb *Constants vitals* Manel Garcia Grau ens deixa un excel·lent testament poètic, un magnífic llibre de poesia, reflexiu, emotiu, bell i commovedor.

CINEMA D'HIVERN

Aquests dies s'estrenen pel·lícules ben interessants com la última de James Bond amb la seva primera aventura *Casino Royale*, segons la crítica amb un molt bon paper per part de Daniel Craig, el nou agent especial al servei de sa majestat.

Segueix captivant la última producció d'en Guillermo del Toro: *El Laberinto del Fauno*, una pel·lícula amb dues històries que caminen paral·leles.

I està donant molt bon resultat *El Ilusionista* tal com ja va fer, en el seu dia, el llibre, amb un Eduard Northon que renaix de les seves cendres. No ens oblidem, aplegat en aquest punt, la pel·lícula *El Perfume*, una altra petita merave-

lla literària portada al cinema. per Bern Eichinger i per Tom Tykwer.....amb el paper, com a protagonista, de Bel Whishaw impressionant.

Una revisió dels efectes de l'

orgull ianqui és *Banderas de nuestros padres* l'última realització de Clint Eastwood que aplega en temps de guerra i quan poden haver-hi molts miralls actuals i desvetllaments passats. És de destacar que el guionista del film sigui en Pal Haggis el mateix que l'any passat va dirigir *Crash* guanyant, entre d'altres premis, l'"estatueta" Oscar al millor guió i a la millor direcció. Un film, com tots els d'en Eastwood, imprescindible i Scorsese torna a les nostres grans pantalles amb un film sobre el món, el més intern, de la màfia. *Infiltrados*, mereix molt la pena destacant en Dicaprio (em pareixia que mai escriuria això) i en Matt Damon, però sense oblidar-nos del "gran mestre" Nicholson.

ESPECTACULAR AUGMENT DELS CIUTADANS ROMANESOS EN EL PADRÓ MUNICIPAL DE BENICARLÓ. LA POBLACIÓ ROMANESA ES DUPLICA EN POC MÉS D'UN ANY A BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

La xifra d'estrangers del Padró Municipal de Benicarló supera ja el 20% d'empadronats. En concret, se situa en el 21'2% del total d'inscrits en el registre municipal, segons les dades reflectides a data d'ahir. L'augment més significatiu de població se situa dintre del col·lectiu de ciutadans procedents de Romania, seguits per marroquins i equatorians. Entre les tres nacionalitats, sumen el 13'51% de la població estrangera que es troba empadronada en el municipi, quan al maig del 2.005, només sumaven el 11'92% del total. La xifra d'empadronats procedents de Romania ha aconseguit duplicar-se en poc més d'un any en la ciutat. A l'agost del 2.005, 533 ciutadans procedents d'aquest país estaven registrats en el padró. Ahir, sumaven ja 801. Però si les xifres s'extreuen del padró municipal amb data maig de l'any passat, el nombre de romanesos descendeix fins a 486, el que suposa un creixement que ha passat de suposar l'1,9% de la població total, fins al 3,09% que suposen en l'actualitat, gairebé el mateix índex que els equatorians que resideixen en el municipi, que han vist ralentitzat el seu índex d'assentament en la ciutat.

Pel que fa al col·lectiu de marroquins, segueix sent el grup més nombrós dels ciutadans estrangers dintre del

padró municipal. En total, suposen el 7,3% del total d'habitants del municipi, amb una xifra que arriba a ja els 1.909 empadronats. D'ells, a diferència del cas dels ciutadans procedents de Romania, que mantenen un ritme paritari entre barons i femelles, la majoria dels arribats a la ciutat són homes. El col·lectiu equatorià, malgrat ser el tercer en importància dins del padró municipal, tan sols s'ha vist augmentat en 9 persones des d'agost de l'any passat. Les conclusions que s'extreuen de l'anàlisi del padró municipal duen a determinar que la xifra de creixement poblacional del municipi, té en gran part que veure amb el fenomen de la immigració. 957 són els nous benicarlandos que s'han sumat al còmput total de ciutadans en poc més d'un any. D'ells, més de la meitat (517) són romanesos o marroquins, gairebé a parts iguals. Entre les causes d'aquest creixement, es troba el volum de construccions que s'estan realitzant en el municipi i que empren a un elevat nombre d'immigrants. D'altra banda, les tasques agrícoles és altre dels sectors productius on els col·lectius d'immigrants troben ocupació. La campanya de la taronja i de la carxofa de Benicarló, que en aquests moments es troben en ple apogeu, troben en els immigrants la mà d'obra necessària per a la recollida d'aquests productes.

Nota de Premsa

L'Executiva Provincial del Sindicat SPPLB-CV percep irregularitats en la tramitació de l'expedient contra Ramon Soriano, delegat sindical en la Policia Local de Benicarló, per part de l'Instructor del mateix, l'Intendent-Cap de la Policia Local Agustín Parra Soria.

Segons l'Executiva del sindicat, el Cap de la Policia Local i Instructor de l'expedient, que va denegar totes les proves que va aportar Soriano en la seua defensa, proposant després a l'Alcalde Enric Escuder una condemna al delegat de "14 dies de suspensió de funcions i pèrdua de remuneració pel mateix temps", podria haver estat coaccionat per les autoritats locals perquè condemnés per endavant a Soriano. Segons el sindicat, hi hauria un dubte raonable que això fora així ja que pel que sembla l'Intendent-Cap estaria percebent unes retribucions que no li correspondrien.

Des de l'Executiva Provincial, el Sindicat Professional policial crítica el poc tacte que com policia ha pogut tenir Agustín Parra al sol·licitar una condemna contra un company de professió sense ni tan sols atendre cap de les proves proposades sol·licitades per l'expedientat. Segons el Sindicat, "Soriano ha estat expedientat per defensar a la Policia Local, per defensar que la Policia Local ha de ser part important i necessària en la lluita

contra la inseguretad ciutadana a Benicarló; és incongruent i il·lògic que el propi Cap de Policia Local, vaja en contra d'aquests objectius defensats per Soriano; és el que s'entén a l'emparar l'expedient amb aquesta proposta de sanció".

Segons el Sindicat, en aquest tema només cabia el sobreseïment absolut de l'expedient per no tenir cap fonament i només ser un atac a la persona del sindicalista, per altra banda un gran professional. Els serveis jurídics del SPPLB estan investigant totes les circumstàncies que emboliquen l'injust expedient, i afirmen que "no es descarten les querelles criminals per possibles prevaricacions". No obstant això, des del Sindicat a Castelló també manifesten que, "si es plantejaren denúncies o querelles judicials i a Soriano el resarciren econòmicament, és la seua voluntat que els diners de les indemnitzacions que li puguin correspondre torne a les arques municipals, perquè els despropòsits d'uns altres no ha de pagar-los el poble. Quedar-se aquests diners, Soriano veu que seria injust".

EXECUTIVA PROVINCIAL S.P.P.L.B.-C.V.
CASTELLÓ

Reviscolar el comerç local

Això és el que es pretén des de La Unió de Comerços de Benicarló. Des de fa ja uns quans anys, alguns comerciants benicarlans han emprés el camí de ser ells mateixos els que estiren del carro del reviscolament econòmic de la nostra ciutat. Aquest camí ha fet obrir els ulls, una mica, al nostre ajuntament per donar suport a les iniciatives engegades des de l'associacionisme comercial per tal de traure al xicotet comerç local de l'impàs en que havia entrat per diverses circumstàncies: introducció de més grans superfícies comercials i la variabilitat estacional.

Inicialment la instal·lació de grans superfícies comercials va esdevindre una llastra important en l'economia local però, al mateix temps, ha estat un al·licient per estimular un comerç que tal volta s'havia acomodat en excés. La especialització, el tracte directe i cordial, juntament amb l'estímul de campanyes publicitàries adreçades al seu potenciament, han estat vitals per retrobar aquest camí cap a la recuperació comercial.

Ara bé, no tot ho pot fer el xicotet comerç sol, també necessita del suport institucional, principalment del més proper, l'ajuntament. La peatonalització dels carrers del nucli antic, va ser un primer pas però, a partir de llavors, només tímidament, el nostre ajuntament s'ha implicat en aquest treball. Es necessita alguna cosa més, que arreglar carrers, per fer més atractiva una zona per els potencials consumidors, enllumenat adient, marca comercial unificada, publicitat institucional, incentius fiscals, cursos de venda i marketing, ..., tot allò que vulguem, però sempre a dues mans comerç-ajuntament. Una

563

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

bona sintonia entre ambdues bandes sempre serà una garantia perquè almenys les condicions de venda siguen les òptimes, aleshores, els comerciants tindran la paraula.

Ara per ara, tal com s'indica des de La Unió de comerços, encara que alguns aspectes estructurals (peatonalització, principalment), han millorat, cal no deixar-los perdre. Veure com l'enllumenat falla i costa d'apanyar, a no ser que siga en aquestes dates, es desencisador. Veure

com vehicles i vehicles, sense identificar, que no tenen a veure amb aquesta zona i que a més no porten la targeta identificativa del comerç o veí, circulen com si fos una carretera i amb total impunitat és prou desencisador. Veure com alguns d'aquests carrers s'han convertit en vies de curses per les motocicletes, igualment no ajuda gens. Veure com alguns veïns trauen la brossa a deshora o fora dels llocs destinats a tal efecte, deixa una pèssima imatge als vianants que passen per la zona. Fins i tot, el comportament de molts joves que creuen que les places públiques d'aquesta zona són el seu femer particular, degradant-lo a maxes forçades, tampoc ajuda gens. Però, molesta, i molt, veure com totes aquestes conductes incíviques, que en aquestes zones s'agreuja més és veure com la policia mira cap un altre lloc mentre succeeix.

Ens cal ficar a tots una mica més de la nostra part. Els comerciants porten uns quans anys intentant-ho, cal més unió entre ells per fer més força davant l'administració alhora de pal·liar les mancances del nostre poble però a l'administració també li cal ficar-se les piles. No tot ha de ser festa de la carxofa i falles.

Des de La veu volem felicitar molt efusivament al **Benicarló Onda Urbana** pel seu nou títol aconseguit i fer-la extensiva a tot la seua afecció que partit rera partit li ha donat suport

Carxofa: Un grapat de carxofes, que ja comencen a estar a punt, per a totes les Immaculades i Conxes, i per extensió a les Maries, Roses, Tereses, ... i també als Ramons, Vicents, Antonis, Joseps, ... Tots aquests noms ara s'han convertit en Adaies, Ainoes, Laionlels, Kevins, ... Al món tot es despatxa...

Panissola: per a tots els que des de ja fa més de quinze dies han posat les llumetes de nadal i han penjat els pares noels, horteres i coents, als balcons de casa. Nadal és el 25 de desembre. Quan aplegarà la festa ja estarem farts de Nadal i la festa haurà perdut tot el seu sentit. Creiem que ens en passem un pel massa.

CULTURAL

ASSOCIACIÓ

LA FERAM

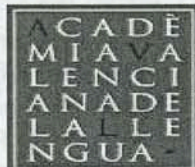
BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·labora
XAVIER
LLUC
TOLITO
G. SEG
Foto

Per Xavi Burriel

Qui okupa les drassanes?

El còmic

QUE MOS CAL SABER PER A SER BONS CADUFEROS ?

Un mallol es un plantó de cep, per tant la partida anomenada mallols fa referència a noves plantacions de vinya.

Dels edificis següents, saps destriar quin és el més antic del nostre poble?

- A – L' església de sant Bartomeu.
- B – El mas dels esterrers.
- C – L'ermita de sant Gregori.
- D – La casa del Marqués.

radors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES
H, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS,
JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO,
ARRA, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
grafies/ NATALIA SANZ, JAVI PAU,
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veü respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veü es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Cinquanta per cent

Quadern Ondulant

text JOSEP IGUAL

A Catalunya, després de la darrera contesa electoral, ha emergit un partit destinat a sadollar les nostres esperances. Ciutadans/Ciudadanos s'ha proposat implantar estrictament el "sano bilingüisme" en la societat catalana.

Només podem congratular-nos, per tant, de que l'opció dels Boadella i companyia hagen tocat vellut d'escó. Segons el seu predicament, d'ací a poc la meitat de totes les publicacions del quiosc seran en català; la meitat dels llibres editats i exposats als aparadors també; la meitat de les televisions parlaran català; el mateix passarà amb les ràdios. Pel que fa a la justícia, també la cosa estarà al cinquanta per cent, tant en diligències com en judicis. Passarà el mateix amb els cartells, rètols comercials, cossos policials, tesis doctorals i la resta d'activitats a l'engrós o al detall. Sí, el bilingüisme efectiu serà una realitat a Catalunya. Haurà passat avall allò de que només nosaltres, els catalanoparlants, siguem, de fet, els únics bilingües, perquè als altres no els hi dona la gana de baixar dels seus privilegis lingüístics per tal que els nostres deixen de ser sistemàticament els que són arranats ara sí i

després també.

Ni hi ha dubte que el partit dels Ciutadans/Ciudadanos serà un dels estímuls clars d'aquesta nova legislatura a Catalunya. I, amb el seu tarannà, cal esperar la seua implantació imminent al País Valencià i a les Illes. Per fi els percentatges estaran nivellats. Finalment, la nostra sensació d'esclafament serà gloriosament oxigenada. Potser amb el cinquanta per cent generalitzat ja ens apanyarem i tot per tal de preservar millor la salut de la nostra morta/viva.

El partit del bufó Boadella i el cor d'intel.lectuals descontents (es deixen de donar despatxets, canongies i secretariats i passen aquestes coses...) es vanta de tenir ben apamada la realitat. I la realitat catalana és, al seu afinat parer, el bilingüisme. Apa, som-

hi doncs! A vore si és veritat la seua promesa (que trobarà ressó indefectible en les altres formacions), a vore si és de veres que el nostre esclafament remunta fins al cinquanta per cent. Potser encara ens salvarem i tot gràcies a la lucidesa d'aquests Ciutadans/Ciudadanos. Perquè no crec que aquests honestos sacsejadors ens vulguen fer trampa i aplicar només el "estricto bilingüisme" a les zones on la llengua de Cervantes no ho domina gairebé tot. No crec que la intenció, maquillada de "bilingüisme", sia una altra sota la disfressa. O sí?

FILANT LA XARXA

www.reeixida.cat

La Fundació Reeixida posa en marxa els TELP (Taller d'Espai Lingüístic Personal), una iniciativa que pretén educar en la autoestima lingüística dels parlants de la nostra llengua.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

UN FUTUR SENSE PESCA

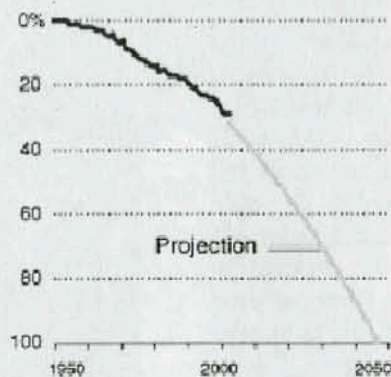
La publicació de l'article "Impactes de la pèrdua de biodiversitat en els serveis dels ecosistemes oceànics" en la prestigiosa revista científica Science fou notícia destacada als mitjans de comunicació d'arreu del món. Es destacà una de les conclusions de l'article: en menys de 50 anys la major part de poblacions pesqueres d'interès comercial col·lapsaran. La pesca és una font de proteïnes fonamental per a gran part de la humanitat.

L'estudi ha segut elaborat per un equip de catorze científics de diversos països, encapçalats per Boris Worm de la Dalhousie University (EUA); hi figura el català Enric Sala del Centre del CSIC de Blanes. Durant quatre anys han realitzat 32 experiments controlats, estudiat 48 àrees marines protegides i analitzat les captures pesqueres, pel període 1950 a 2003, de 64 grans ecosistemes marins –dades de la FAO– que, en conjunt, aporten 83% de la producció pesquera mundial. Les conclusions són producte de correlacions estadístiques més que de fets provats. Però la solidesa del treball resideix en la coincidència entre teoria, dades experimentals i dades estadístiques pels diferents ecosistemes marins terrestres. No hi ha cap evidència que contradigui les duríssimes conclusions de l'article.

Es defineix col·lapse com la reducció d'una població de peixos a uns valors inferiors al 10% dels nivells inicials o no afectats per la pesca excessiva (sobrepesca) o la pol·lució. L'article afirma que, durant els 50 anys estudiats, el 29% de les espècies del món han col·lapsat, han superat el nivell de no retorn de 10%; des de 45% al Pacífic sud, 35% a la Mediterrània a 15% al Pacífic sud-oest. Els peixos no desapareixen completament, però estan en nivells molt baixos, sense capacitat per recuperar les densitats inicials. Durant segles el bacallà de Terranova (Atlàntic nord-oest) fou pescat per europeus i americans. En 1992, el govern canadenc decretà una moratòria indefinida i les poblacions de bacallà no s'han recuperat. La tonyina de la Mediterrània i l'anxova del Cantàbric, possiblement, entraran prompte en el grup de peixos sense interès comercial per les seves baixes captures. Al treball es fa una extrapolació de les dades actuals i es calcula que el col·lapse del 100% d'espècies es produirà en 2048 si es mantenen les condicions.

Un altre aspecte considerat és la relació existent entre la biodiversitat –riquesa i varietat d'espècies– i les funcions ambientals que realitza un ecosistema marí. La seva alteració pot causar les invasions costaneres d'algues tòxiques (marees roges) o de

Percentage of species collapsed
(defined as less than 10% left)

Source: SeaWeb

The New York Times

meduses. Els ecosistemes tenen una gran producció biològica (pesca), reciclen els contaminants abocats des del continent o vaixells i poden recuperar-se amb certa facilitat dels impactes. L'estudi conclou que els ecosistemes amb alta biodiversitat resisteixen millor la sobrepesca i no hi ha tants col·lapses. La recuperació de la biodiversitat incrementa unes 4 vegades la producció pesquera i s'aconsegueix que els ecosistemes siguin un 21% menys susceptibles als impactes causats pels humans.

Segons l'article, encara és possible invertir la tendència de disminució de la biodiversitat i augment dels col·lapses. Les mesures proposades pels autors són la reducció de captures, l'establiment de reserves marines –zones sense pesca–, l'aqüicultura i la limitació de les arts o sistemes de pesca destructius com el bou o les xarxes de deriva. La gestió dels ecosistemes marins s'ha de fer globalment i no regulant les captures de determinades espècies de peixos.

La FAO relativitza les conclusions de l'article de Science assenyalant que les extrapolacions de les dades estadístiques són procediments arriscats. També que no és lògic pensar que els governs i els organismes internacionals estaran de braços creuats contemplant el declivi de les pesqueries del món sense aplicar les polítiques de conservació necessàries. Però aquesta darrera consideració és més que discutible: fa uns dies Islàndia i uns pocs països més han aconseguit afeblir l'establiment d'una moratòria mundial de 3 anys per l'art de bou d'alta mar.

Les captures de peix i marisc van assolir 132,5 milions de tones en 2003, una mica inferior al rècord de 133 aconseguit en 2002. El manteniment de captures produeix una visió equivocada: sembla provar una explotació equilibrada del recurs però la realitat és que cada cop cal anar a pescar més lluny i més profund. Possiblement, el declivi de les poblacions pesqueres –com en el cas del bacallà i l'anxova– no serà gradual sinó sobtat, en uns pocs anys.

Per a més de mil milions de persones, sobretot d'Àsia, els peixos aporten més del 30% de proteïnes de la seva dieta. És una qüestió de seguretat alimentària mantenir els ecosistemes marins. Com diu Boris Worm: "Encara tenim rinoceronts, tigres i elefants perquè varem identificar la tendència que duia a la seva desaparició i la canviarem. Hem de fer el mateix amb els oceans".

Pere Bausà

Breus

Ja està en marxa el concurs d'aparadors per a aquest Nadal

Com és tradicional des de fa uns anys, i amb motiu de l'arribada del Nadal, la Regidoria de Comerç i Mercats de l'Ajuntament de Benicarló, a través de l'oficina AFIC, amb la col·laboració de la Unió de Comerços de Benicarló, l'Associació de Venedors del Mercat i la Pymec Benicarló, convoquen el XII Concurs d'Aparadors de Nadal, on podran participar els comerços de la localitat. El concurs vol premiar el treball dels comerciants que donen ambientació nadalenca als seus aparadors, millorant així la imatge comercial de la ciutat.

L'Ajuntament de Benicarló destinarà un total de 1.200 euros als premis d'aquest concurs, en el qual podran participar tots els establiments comercials i de serveis de la ciutat de Benicarló que s'hagen inscrit al concurs i que decoren el seu aparador amb motiu de l'arribada del Nadal.

El termini de presentació de sol·licituds s'acaba divendres 15 de desembre a les 14.00 hores. Fins al dia 15, i des d'avui mateix, es poden presentar les sol·licituds al l'Ajuntament (3r pis, Agència per al Foment d'Iniciatives Comercials-AFIC) o per telèfon (964 47 00 50 ext. 232) o també per correu electrònic (bncafic@cv.gva.es).

El futur passa per la bicicleta i el transport públic

Les jornades sobre Mobilitat sostenible que ha organitzat recentment la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament de Benicarló han aportat molta llum al futur de la mobilitat en ciutats com Benicarló, a mig camí entre les grans ciutats, que disposen d'un transport públic consolidat, i els pobles menuts, on la mobilitat no suposa problemes de trànsit.

En el cas de Benicarló, segons algunes de les conclusions que s'han exposat druant aquestes jornades, la solució passaria per potenciar l'ús de la bicicleta i per desplaçar-se caminant, una possibilitat que pren cada dia més força, tenint en compte que els trajectes dins d'una ciutat com Benicarló no són excessivament llargs. L'opció dels carrils bici en zones per on es puga circular a velocitats elevades és una de les més aconsellades.

Així i tot, en un moment que el transport privat és cada vegada més car i insostenible, una altra de les apostes de futur que s'han plantejat en aquestes jornades és el transport públic. De fet, l'Ajuntament de Benicarló ha inclòs una partida als pressupostos per al 2007 destinada a unir el polígon industrial del Collet amb el centre urbà amb l'objectiu que els treballadors

puguen desplaçar-se sense necessitat d'utilitzar el transport privat. A més, aquesta mesura contribuirà a reduir el trànsit de la carretera de Càlig. En aquest sentit, cal recordar que ja fa mesos que l'Ajuntament, a través de la Regidoria de Medi Ambient, va posar en marxa la campanya Comparteix cotxe, precisament amb l'objectiu que els ciutadans es desplacen als seus llocs de treball compartint vehicle, i no cadascun amb un cotxe, com passa sovint.

De moment, pel que fa al trànsit, l'Ajuntament de Benicarló valora positivament els resultats de les modificacions de la circulació en tres zones de la ciutat, que han augmentat la fluïdesa i també els llocs per aparcar.

Finalitza la instal·lació dels nous contenidors

Després d'un parell de setmanes de treballs, ha finalitzat la instal·lació dels nous contenidors de brossa a Benicarló. Els nous contenidors suposaran un estalvi de soroll i d'espai, ja que per una banda impliquen un sistema buidatge menys sorollós i per una altra tripliquen la capacitat dels anteriors (de 1.000 litres passen a 3.200 litres).

La regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament de Benicarló destaca la rapidesa amb què s'ha produït la substitució i anima els ciutadans a participar activament en la valoració d'aquests canvis. Per això, l'Ajuntament obre un període de consultes perquè els benicarlandos puguen fer arribar la seua opinió sobre la ubicació dels nous contenidors i els possibles problemes que puguen generar. Els ciutadans poden opinar enviant un escrit a l'Ajuntament o telefonant al 800 40 40 40, que és el telèfon gratuït de participació ciutadana.

Deu anys en la bretxa de Fernando Vicente

text: JORGE CELESTINO, NOSTRESPORT.COM

Tota una vida empunyant la raqueta, Fernando Vicente Fibla, (Benicarló, 1977), cap visible d'una família que així mateix inclou als seus germans Pepe i Ignacio, compleix deu anys com professional. Des de la seua primera gran victòria en la pista central del Godó 1996, davant Emilio Sánchez-Vicario, ha viscut un llarg peregrinatge de torneig en torneig, sumant títols, experiències i vivències que bé podrien servir d'excel·lent imatge als joves.

El tennista benicarlando és, a més, dels pocs que pot dir alt i clar que compleix deu anys com professional. Els números l'avalen. Des del seu lloc 590 en 1995 fins a l'actual 113, es contempen 6 anys entre els 60 millors del món. 1998 al 2003, el veurien alternar-se amb l'èlit del tennis mundial, arribant al seu millor registre al juny del 2000, 29, any que tancaria com 47 millor tennista mundial. Després arribarien els moments de dubte, 2004, que el van obligar a un replantejament de la seua programació, i la seua posterior incursió en els Challengers i les fases prèvies ATP.

Un palmares amb títols individuals i de dobles. Barcelona, 1998, Merano i Barcelona, 1999, Casablanca, 2000, Bogotá i Cagliari 2001, San Luis de

Potosí i Barcelona, 2005, Bermuda, 2006, Amersfoort i Barletta, 2006, formant parella amb Alberto Martín i Santiago Ventura, o anteriorment Casablanca i Barletta, 2004 i Sevilla, 2005, romanen en la seua vitrina. Finalitza el 2006, amb 36 tornejos jugats, record al costat del nord-americà Kevin Kim, segons resen les actuals estadístiques de l'ATP. El benicarlando va jugar els 4 Grand Eslams, no ho feia des del 2003, encara que amb escassa sort, caient eliminat tot just començar enfront del xec Herynych a Austràlia, l'alemany Waske a Roland Garros, l'alicantí Ferrero a Wimbledon o el suís Chiudinelli al US Open.

Amb molts quilòmetres a l'esquena, el component del RCT Barcelona es va inscriure en cites d'Europa, Àsia, Oceania i Sudamèrica, on durant les últimes 6 setmanes ha buscat ansiosament recuperar posicions en el Índex ATP Entry Ranking, per a poder entrar una vegada més en el quadre gran d'Austràlia. Professionalitat, experiència, dedicació, l'ATP li suma 2.965.448 dòlars en guanys. Però per sobre de tot està el reconeixement de tots els seus companys de professió per la seua simpatia i locuacidad. "Fer sempre està disposat a ajudar als joves", comentava recentment el jugador Daniel Gimeno Traver, de Nules.

XXXIV Edició de la Ronda al Maestrat

text GREGORIO SEGARRA

Després de no haver-se celebrat l'any passat per motius que millor és oblidar, la XXXIV Edició de la Ronda al Maestrat serà, a no ser per problemes aliens, una realitat els pròxims 14 i 15 d'abril de 2007. El Comitè Organitzador, encapçalat per Manolo Giner, va donar el vistiplau a la celebració dijous passat 30 de novembre i des d'aquest mateix moment ja s'ha posat man a l'obra per aconseguir els patrocinis i col·laboracions imprescindibles per a dur a bon terme l'empresa. En principi es remenen com possibles sortides i/o arribades les localitats de Cervera, Sant Jordi, Santa Magdalena i per descomptat Benicarló. Dues etapes es donen ja com segures i s'està estudiant la

possibilitat de fer també una contrarellotge, si bé aquesta modalitat ensopega amb molts inconvenients (circuit, guals, tràfic, obres, etc.) que poden fer desistir als organitzadors. La participació estarà entorn dels 100 corredors, si bé aquest any haurà més equips en competició al reduir-se el nombre màxim de corredors per equip de set, a sis. També és molt probable que hagen novetats en el recorregut i no seria d'estranyar que, si els patrocinis quallen, se celebri una etapa totalment inèdita en la història de la Ronda. El pressupost per a aquesta edició rondarà els 30.000 Euros i la carrera tindrà la seva prèvia el divendres 13 d'abril amb el tradicional sopar de presentació.

Éxits del Club Natació Benicarló

text CNB

Presentat el Club Natació Benicarló 2006-2007, reprenen novament la temporada els aproximadament 297 joves nadadors i nadadores en un bon moment de forma.

Una temporada passada acomiadada amb la proclamació com a millor esportista de Benicarló del nadador Ferrán Remolina i Rallo i una targeta de visita del Club impressionant: 102 primers llocs, 13 trofeus i 14 travessies guanyades, 126 segons i 107 tercers llocs, participació en 2 finals A i 2 finals B, en els campionats d'Espanya, així com els dos 4t llocs en podium en els mateixos campionats, tenint com a principals protagonistes a estos esportistes que exporten la il·lusió i la natació de la ciutat de Benicarló

El Benicarló Onda Urbana aconseguix amb patiment la seua segona Copa Generalitat davant el Armiñana València

text VICENT FERRER

Amb la seua apurada victòria davant el Armiñana València el Benicarló Onda Urbana va aconseguir dur a les seues vitrines la segona Copa de la Generalitat de Futbol Sala, davant un equip que ha perdut les cinc finals que ha disputat. No hi va haver l'entrada esperada i les penyes tot just van fer acte de presència, amb el que la graderia va estar molt freda al llarg del partit. Els valencians no es van deixar intimidar per la superior categoria del rival i van tractar al conjunt que entrena Miki de tu a tu, pel que els jugadors locals van haver d'emprar-se a fons per aconseguir la victòria. El joc durant el primer període va resultar bastant interessant, ja que el baló anava d'una porteria a una altra, buscant ambdós equips obrir el marcador, cosa que va aconseguir Jedson després de finalitzar una bona jugada d'atac. Un gol que va esperonar al rival, però sense poder arribar amb perill, pel que es van haver de conformar amb tirs llunyans, tots ells fora de la porteria. L'entrada del juvenil Maca li va donar una empenta a la graderia, ja que les seues accions van ser molt aplaudides, no sols pel seu total lliurament, sinó per la desimboltura que va mostrar quan tenia el baló. Un bon jugador que ha d'acabar de pulir-se, de prendre experiència i arribar

al primer equip en dos o tres anys si segueix la seua actual progressió. Amb el mínim avantatge els dos equips se'n van anar al vestidor i va començar la segona meitat amb el canvi de porters per ambdues parts. Va passar el domini del partit a les mans del Armiñana València, mentre que els locals es tancaven bé i, com en la primera part, els obligaven a disparar des de lluny. Les sortides a la contra benicarlandes tampoc van oferir molt perill i així van anar passant els minuts fins que en els últims cinc el partit es va animar per complet, primer perquè David va evitar l'empat traient un baló rematat per Silami de sota els pals. Un avís que va espabilar un poc als locals ja que als 36 era David qui veia com Jordi evitava el segon gol local. El perill el va tornar a crear Parrel mancant dos minuts per al final, després de gran jugada personal que Otero va aconseguir desviar a còrner. Dues jugades que van espantar un poc als valencians que ja no se'n van anar més a l'atac amb tanta alegria, arribant-se així al final del partit. El tècnic visitant Pere Escrig va comentar que ho havien donat tot per a sorprendre al Benicarló i que els havia jugat d'igual a igual, davant un equip que, per categoria, sortia com a favorit. Per la seua banda Miki va indicar que havia pres nota de les coses bones de la Copa, però que ja estava pensant en el partit de dissabte, on l'equip es juga molt.

VICTÒRIA AGÒNICA CONTRA EL CUER

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No tinc remei. Quan diumenge passat es va fer l'hora, no ho vaig poder resistir, vaig pujar al cotxe i vaig enfilar la 340 cap a Alcalà. Sí, vaig invertir un temps preciós de la meua vida i uns diners (sis euros en concret) més bé arrugadots a presenciar un partit de futbol entre l'últim i el quart per la cua de la priemra regional preferent valenciana grup nord.

El nou camp de l'Alcalà, substituït del vell i ara abandonat San Fernando, té el seu què. Els equips visitants es fan sempre la inevitable fotografia amb el marco incomparable del campanar de fons perquè tan singular construcció es pot contemplar amb una perspectiva preciosa. Una part del terreny de joc està envoltat per un espectacular mur de pedres immenses a les quals no s'hi pot enfilar la gent d'una determinada edat com ara la meua perquè hi ha el seriós perill de prendre molt de mal. Tot una obra d'enginyeria. Ara bé, el que més em va agradar van ser algunes tanques publicitàries que hi ha dissenyades a la manera clàssica, sense ordinador i ni cap nova tecnologia ni romanços. Frescos sobre unes parets emblanquinades que són autèntiques obres d'art, com els que pintava el malaguanyat senyor Esteve; en una d'aquestes pintures es veuen unes paletes i un pa del forn que el meu amic Juan Fuster té a Alcossebre, preciós de veritat. Però le tanca emblemàtica, la més significativa d'aquest estil tan peculiar, és una de la Cooperativa Agrícola "San Isidro" en què es veu pintada amb tota profusió de detalls l'església d'Alcalà amb el seu majestuosíssim campanar i amb una llegenda a sobre impactant: "La Torre Chivertense". S'hauria de plantejar la directiva gaspatxera de fer pagar per poder admirar tan singulars manifestacions artístiques, sens dubte més entretingudes i amb més mèrit que tot el futbol que farà el seu equip en tota la temporada actual.

Hi havia, entre el centenar i escaig d'espectadors, un bon grapat de benicarlandos. En general, gent de pau. Només en general. Vaig estimar-me més posar-me tot sol perquè els meus coneguts em fan patir massa: criden, maltracten l'àrbitre, els jugadors forasters, els nostres... Es comporten com si estiguérem a casa nostra, són tremendos. No sé si la seua deu ser una actitud per fer-se passar el fred, però a mi no em fa gens de gràcia quan ve gent de fora que es pose a bramar. Em regira les tripes. Als deu minuts, arropit com un pollet darrere la nostra porteria, ja tenia els ossos entumits.

Al Benicarló va debutar un altre xiquet del juvenil en l'eix de la defensa, Héctor. Va ser el millor de la rera-guarda. A l'alineació Xoco només va presentar nou jugadors, perquè en va haver un parell que es van limitar a vestir-se de curt i passejar-se pel camp. Seguiré en la línia radical de la setmana passada. Per jugar Ximo de lateral dret, que no en centra ni una de bé, que jugue Raül Mora que és del poble i molt bon xiquet; per jugar Julve que fa dies que n'ensuma ni una, que jugue Adrián Anta i per jugar el tal Carpio que no sé d'on ha vingut ni qui l'ha portat, que jugue qui vulga que ho farà tan bé com ell. Queda dit. A la primera part, ens van dominar els gaspatxers. Sí, sí, aqueixos que no tenen més que dos punts van fer un xut al pal i en una jugada van propiciar que Calduch demostrara per quin

motiu és un dels millors porters de la categoria. Nosaltres teníem la pilota, ens apropàvem a l'àrea, però res de res. L'única nota remarcable, que no novedosa, va ser l'expulsió del nostre entrenador per una apreciació sense més importància però irada al linier de la seua banda.

La represa va començar igual, amb més d'un titubeig dels nostres i amb un considerable enfonsament físic dels locals. Vam tindre una ocasió clara, claríssima, de Gus després de magnífica jugada, però no es veia la cosa amb nitidesa. L'entrada d'Anta va resultar proverbial. Tot va canviar. El partit va adquirir un altre ritme. El mateix Anta va estar a punt de marcar, Raül Martínez va estavellar dos pilotes al pal, els xuts porta se succeïen amb rapidesa, l'àrbitre s'engolia dos zamoranes del lateral esquerre de l'Alcalà dins la seua àrea... Vaja, que començàvem a merèixer-nos guanyar. Passant cinc minuts o tres dels noranta, Burriel va agarrar la pilota pel seu compte i es va plantificar davant el porter, va tancar els ulls, va xutar fort i la pilota va entrar, sí, va entrar. Deliri entre els nostres i exasperació dels jugadors de l'Alcalà, que van acabar estesos al terra desesperats pel que ells consideraven una injustícia.

De nit ben fosca, content, me'n vaig tornar cap a casa.

NO ENS HO MEREIXEM

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Al camp de l'Alcalà vaig tindre una conversa d'aproximadament uns trenta segons amb el secretari tècnic del Benicarló, el senyor Paco Esteller. En tan poc temps em va fer comprendre amb una claredat sensacional per quin motiu fins ara el CDB perdia els seus partits a casa; segons ell el problema estava que allà baix a les pistes d'atletisme els nostres futbolistes tenien la sensació d'estar jugant en un camp neutral... i ja se sap, a nosaltres, dic jo, els camps neutrals no se'ns donen gens bé, suposo, i no com als altres equips que ens han visitat que s'ho troben fet això de jugar en camps neutrals. Vaig deduir, en fi, que amb la tornada al Municipal de la Carxofa les coses canviarien i podríem comprovar quin és el veritable potencial del nostre equip. Després de vore quasi tota la primera part del Benicarló – Borriana vaig comprendre que no estic especialment dotat per a les deduccions en general i, en especial, futbolístiques.

Efectivament, dimecres passat es va trepitjar per primera vegada de manera oficial la nova gespa de plàstic del nostre camp. Molt bonic, reconec que ha quedat un terreny de joc molt bonic, tot verdet, amb totes les ratlles ben marcades, preciós. A mi però, com espectador habitual de la grada on pega el solet de vesprada, el disseny de les noves instal·lacions m'ha ben fotut. Resulta que han posat unes porteries plegables recolzades sobre la tanca que delimita el camp perquè es puguen disputar partits de futbol set i des d'on jo em poso habitualment es veu tot com si estigueres tancat en una gàbia. Hauré d'anar pensant en altres alternatives d'ubicació, tot i que serà difícil perquè no podré controlar els fores de joc

ni marcar com cal el linier i, a més, em gelaré com un cuc. Bé, segurament deu ser així això de la modernor, què li he de fer jo?

Fet aquest parèntesi personal que a ningú li importa –ni a mi tampoc, francament– només puc dir que la primera experiència del CDB al nou camp, com ja s'haurà deduït, va resultar en general negativa. Els borrianencs, quarts classificats, ens van guanyar per 2 gols a 4. No cal dir res més. I això que, segons em van dir els meus amics Gregorio Segarra i José Vicente Ferrer, no tenien ganes de jugar el partit perquè feia massa vent i, dic jo, no havien portat crema protectora àtrix i tenien temor que se'ls fera malbé el cutis. Vaja porcs fins (perdó, no ho he pogut evitar).

El Benicarló va estar dirigit des de la banqueta per Pepe Pérez, en absència del titular José Verge que, segons em va comunicar Toledo, es va haver d'absentar uns dies del poble. Llàstima que president i entrenador es perden una data tan assenyalada en la història del nostre club.

El partit va començar malament per als nostres. En una badada defensiva ens van marcar el primer i en una altra de la mateixa línia, amb especial col·laboració del porter, el segon. El cos ja no em fa ni moviment, de veritat, m'és igual dos que quatre que sis. L'únic home que va ser capaç de fer-me reaccionar i fer-me prendre consciència de què estava veient va ser el nostre davanter Julve. Ja ens n'havien clavat dos i va anar a treure un corner passejant, amb

una parsimònia exasperant, com si la cosa no anara amb ell, com si guanyàrem nosaltres i ens interessara perdre el temps. No em vaig esperar ni a la rifa de la mitja part. Sense massa acalorament vaig enfilat el camí de la sortida, li vaig donar les tiretes a Josvi Palanques per si em tocava la magnífica tele que sortejava i me'n vaig tornar a peu cap a casa menjant-me una bossa de pipes per fer boca abans de dinar. I Anta, el revulsiu de diumenge passat a Alcalà, assegut a la banqueta.

El segon temps me'l van contar. Només sortir, un inspiradíssim Raül Martínez va rematar un córner i va clavar-la dins. Jugada per a la història també, el primer gol del CDB en el remodelat Municipal de moment de la Carxofa. Però després vam tornar a la nostra dadivositat i vam regalar dos gols més. El segon nostre el va transformar Panissello després de xutar un penal que ell mateix s'havia encarregat de provocar.

Quan me'n sortia em vaig trobar el nostre Josequi que ni sé els dies que feia que no el veia. S'ha fet tot un homenet, no pel que va aprendre en aquesta casa, per suposat. Li vaig dir que no ens mereixíem unes instal·lacions com les que ens han fet, que per vore coses d'aquelles ja estàvem bé com estàvem. Tot assenyat em va respondre que potser, però que el poble sí que les necessita. Deu tindre raó.

CONCERT DE SANTA CECÍLIA

text REDACCIÓ

La Coral Polifònica Benicarlanda i l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" oferiren el passat dissabte 24 de novembre un concert molt interessant con a acte central de celebració de la festivitat de Santa Cecília.

La Coral Polifònica, dirigida per Josep V. Arnau va retre homenatge a Mozart amb una selecció dels nocturns amb acompanyament de piano del genial compositor, complementats amb cançons populars de diversos estils. Una gran interpretació per un generós públic que omplia l'Auditori Municipal. A continuació, la Banda "Ciutat de Benicarló" va demostrar l'alt nivell musical en que es troba amb una selecció d'obres molt diversa: sarsuela, obres de nova creació, marxes cristianes o una polka per 4 trompetes i banda.

Per a finalitzar, les dos agrupacions interpretaren dos seleccions de les bandes sonores de Grease i Jesús Christ Superstar.

Els temes tan coneguts i interessants de les dues obres, la gran compenetració de banda i coral i el recolzament d'un públic que agraià amb forts aplaudiments l'esforç de músics i coralistes van crear un ambient de gran unió i festa musical entre tots els assistents al concert.

La coral i la banda donaren també oficialitat als seus nous components i la banda va rebre per part de la Federació de Societats Musicals, representada pel seus presidents provincial i comarcal, José Franch i Benjamín Caballer, la medalla d'or concedida recentment per la Federació pels seus 163 anys d'història.

GRAN CONCERT DE LA BANDA "CIUTAT DE BENICARLÓ" A LLEIDA

text REDACCIÓ

Amb motiu del desè aniversari de l'Associació de Moros i Cristians de Lleida, la comissió organitzadora dels actes commemoratius i com a acte central d'aquests, va programar un concert de música festera a l'Auditori "Enric Granados" de la ciutat.

La banda "Ciutat de Benicarló", participant habitual a les festes del mes de maig i guanyadora de les dues edicions del concurs organitzat per premiar la millor banda que actua a les desfilades va ser la convidada d'honor per oferir aquest concert.

El programa que va preparar l'Agrupació Musical estava format per un total de 12 composicions escrites per alguns dels compositors del gènere més representatius: obres de J. R. Pascual Vilaplana, Amando Blanquer, Santiago Quinto, Ignacio Sánchez, Rafael Mullor, Francesc Valor, Francisco Escartín o el mateix director Pablo Anglés van fer vibrar el nombrós públic assistent que va obligar a la banda a oferir dos peces més fora de programa davant els forts i prolongats aplaudiments en els que premiava l'esforç dels músics i director.

Un intercanvi d'obsequis entre les dos entitats participants a l'acte i unes paraules d'agraïment per la confiança mostrada serviren de cloenda del concert i de reforçament dels vincles que uneixen a l'Associació de Moros i Cristians de Lleida amb l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló".

Cal afegir també que aquest acte serveix pràcticament de brillant cloenda de la programació musical de l'entitat per l'any 2006, any ple d'èxits i que sens dubte ha sigut el millor dels 163 anys d'història d'aquesta prestigiosa entitat.

Marcelino Domingo: "Reconec que el PP mai va dur com tocava el projecte de golf a la Tossa que va impulsar"

text JORDI MAURA

Marcelino Domingo (Benicarló, 1966) ha estat fugaçment portaveu del PP municipal, lloc que ha cedit a Ana María Febrer. Just quan es treu la L de Novell de la política no oculta que existeix la possibilitat de ser el candidat del PP a l'alcaldia però tampoc no la descarta.

Com va ser això d'entrar en política?

De rebot, no tenia cap intenció d'entrar en política perquè no he soc de cap partit polític ni res. Va ser abans de les eleccions de 2003 quan el PP ja em va proposar anar a les llistes i em vaig negar de moment. Va ser pràcticament dos mesos abans de les eleccions me'n recordo perfectament del dia, el 21 del mes de març, quan vaig decidir entrar i afiliar-me quan es va fer una renovació de l'executiva.

Què et va fer donar este pas?

Aleshores estava Paco Moliner i altres persones que estaven al front del PP en aquell moment i que em van dir moltíssimes vegades d'entrar i em vaig negar fins que al final vaig decidir que sí, i ací estic. Fins aleshores sols seguia per la premsa l'actualitat del municipi.

Ara que estas de regidor, tens previst pujar un esgao més?

No, de moment estic de regidor, vaig entrar al govern, vaig passar a l'oposició, he estat portaveu a l'oposició i ho he deixat de ser. Ho he provat pràcticament tot, fins i tot, estar d'alcalde en funcions. Estic be on estic i no tinc previst fer canvis.

Però s'havia parlat de tu com a candidat a les properes eleccions, ho descartes?

No, no descarto res. Hem de decidir via afiliats del partit qui ha de ser el candidat o candidata a les eleccions i seran ells els primers que ho diran, i els primers, que ho sabran. De moment es barallen molts de noms. El meu ha sortit moltíssimes vegades però encara no hi ha res concret.

Has vist les enquestes que vos diuen que recuperariu l'alcaldia de Benicarló?

Jo les enquestes les he vist però me'n fio molt poc de les enquestes perquè l'enquesta verdadera serà el 27 de maig i les paperetes que els ciutadans posen a les urnes. Hi ha enquestes que ens son favorables, altres de no tan favorables però la de veritat, serà, el dia de les eleccions.

Quina valoració fas de la gestió de Bloc i PSPV?

Home, primera que res cal dir que la majoria de projectes que han presentat com el centre cívic al garatge de Martínez era un projecte nostre i estan bàsicament continuant la majoria de projectes programats en l'anterior legislatura com Corts Valencianes o el Camí la Mar. D'actuacions d'ells, la de la Mar Xica; hipotecar a l'ajuntament amb les dependències de la Policia, que qualsevol Consistori que entre amb posterioritat ho haurà de seguir perquè no crec que ningú tire 80 milions de pessetes i la poca participació donada al Partit Popular, que representa el 50 per cent de la ciutadania. El tarannà del que tant presumeixen brilla per la seua absència perquè per a nosaltres estan duent d'una manera dictatorial l'Ajuntament.

Ara està en tramitació la revisió del Pla General. De entrar a governar vostès aquest concert previ podria patir

canvis o va ben encaminat?

Alguns canvi practicariem perquè tot i les propostes presentades a l'equip redactor no estem al 100 per cent amb aquest PGOU. Un altra cosa és que ratlla la il·lògica total i es veuen coses que pareixen més interessos particulars que per el benefici de la ciutat.

Quines coses veuen?

Ampliar Riu, Surrac i Aiguaoлива va ser una proposta nostra que es va acceptar, però no casem amb l'edificabilitat de 0,15 quan apostem per més edificabilitat perquè és la única forma que siga beneficiós per a la ciutat i per als propietaris. També hi ha actuacions on es veuen coses com que el mateix alcalde tinga unes parcel·les i que l'edificabilitat del terreny rústic passe en un futur a ser d'alta densitat.

I a aspectes com la Tossa, li farien canvis?

Jo primer que res, particularment i com a regidor vull dir que inicialment les coses no es van dur com els propietaris es mereixien. Sempre ho he dit que no va ser una actuació encertada perquè quan es fa una actuació d'aquest tipus qui primer ho ha de saber son els propietaris i si hi ha d'haver un benefici ha de ser per als propietaris. Crec que és la forma en la que s'haguera tingut que actuar i això ara ja està enquistat. Si s'haguera fet d'un altra manera seria partidari però no de la manera com s'ha fet. M'agradaria canviar moltes coses de tot el que va envoltar a la Tossa.

I quins rivals li agradaria tindre en el cas de presentar-se a les eleccions?

No, no miro als rivals. Al PP tenim idees molt clares i els ciutadans en el seu moment decidirà i donarà igual qui siga el canidat dels altres partits. Si sortim els oferirem la possibilitat de treballar conjuntament als partits polítics a la ciutat de Benicarló.

A alguns municipis els rumanesos estan sent manipulats per un i altre partit. Ací esteu fent alguna cosa en eixe sentit?

No, el PP no fa cap moviment. Tampoc la colònia de rumanesos que existeix a Benicarló és molt gran en estos moments, però no farem cap moviment. El projecte serà per a Benicarló en el seu conjunt i per a la gent que està empadronada i viu i treballa i col·labora amb Benicarló independentment de la nacionalitat que tinga.